

[Voigt.]

Arbejdsgiverne har vist deres ansvarlighed ved at stemme nej til dette mæglingsforslag, og de har begrundet det med, at det ikke kan holdes inden for augustforligets rammer. Så synes jeg nok, det er skrap kost, at man nu fra regeringens side kommer og siger, at det er arbejdsgivernes ansvar. Nej, det er ene og alene regeringen og augustforligspartierne, der har ansvaret.

Derimod kan jeg være enig med økonomiministeren i hans udtalelse til Børsen i går, hvor han siger:

»Det, vi må sørge for, er at tilrettelægge den økonomiske politik således, at der på ny kan indtræde en rentesænkning, og så vil diskon-toen automatisk følge med.«

Her skal jeg da anbefale økonomiministeren at læse Z-planen; dér vil økonomiministeren få en grundig anskuelsesundervisning i, hvordan de økonomiske sammenhænge bør være. Den vej, som økonomiministeren og socialdemokratiet hidtil er gået, er nemlig skrupforkert. Jeg er helt enig med økonomiministeren, som i sin slutbemærkning til dagbladet Børsen siger:

»Det er jo ikke helt ligeegyldigt, hvorledes staten disponerer sine udgifter.«

Det er jeg rørende enig med ministeren i.

Det bliver interessant at se, hvad økonomiministeren vil foreslå, når lønglidningen slår igennem. Det er også ganske spændende, hvor lang tid der vil gå, inden man kommer til den erkendelse, at augustforliget er et ødelæggelsesapparat, der har tabt strømmen eller er kortsluttet.

Hvis vi vender blikket imod den igangværende konflikt på dagbladsområdet, så kan man godt som nogle partier sige, at i stedet for blot at indrette sig på den uacceptable situation er der behov for, at der tages et politisk initiativ, som simpelt hen standser konflikten. Men så må man have lov at spørge disse partier: hvordan, kære venner, skal vi ordne denne lille affære? Jeg er helt enig med statsministeren i, at de, der ønsker lovindgreb, ja, de styrter i denne sag af sted som nogle blinde muldvarpe, for vil man have statsministeren til at sætte militæret eller politiet ind mod typograferne og hente dem ind i trykkeriet og sige: værsgo, nu skal I bare sætte de bogstaver? Så enkelt er det slet ikke.

Men jeg har da samtidig den fornøjelse, at partier her i folketinget nu kan opdage, hvordan det er at være et presseløst parti; vi har jo

set den reaktion, det har medført. Det er slet ikke rart som et stort parti ikke at have en presse til at få sine synspunkter ud. Det har fremskridtspartiet jo levet med, lige siden det blev født.

Men man må naturligvis med overordentlig stor bekymring se på avisikonflikten, idet den rammer en lang række mennesker økonomisk. Det kan være mennesker, som er afhængige af annoncering i dagbladene, det kan være rejsebureauer, forlystelsesbranchen, ejendomshandlere, automobilsælgere m. fl. Derudover er der en lang række, som det vil være helt uoverkommeligt at remse op, f. eks. kioskejere, chauffører, bude o. lign., og ikke mindst er mange mødeaktiviteter gået i stå, fordi man ikke kan bekendtgøre møderne.

Man må gøre sig klart, at konflikterne på Berlingske og på det øvrige område er helt klart forskellige, idet typograferne på Berlingske er blevet afskediget. Vi står nok i denne situation, at vi i disse timer og måske i de kommende timer vil opleve, at flere typografer vil blive afskediget. Men jeg tror, der er kommet skred i typograferne, jeg tror, typograferne har forstået alvoren i denne situation, og at de vil besinde sig.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge statsministeren – jeg kan se, han ikke er her, men så kan det være, jeg kan spørge arbejdsministeren eller finansministeren – om det ikke vil være et bidrag – man vil måske synes, det er et naivt forslag, men jeg mener, at alle muligheder bør frem her – at man prøvede at henvende sig til Typografforbundet og foranledige en ny afstemning blandt typograferne, som kom til at foregå skriftligt. Så tror jeg nemlig, at der ville være et flertal for, at denne konflikt skulle ophøre. Vi står i den situation, at man påberåber sig solidaritet, og hvem vil ikke være bekymret ved at skulle udråbes som usolidarisk over for de andre typografer?

Det er uacceptable for meningsdannelsen her i landet, at kun ganske få aviser udkommer, således at vi faktisk reelt kun har Aktuelt. Jeg tror på, at statsministeren virkelig af hele sin overbevisning mener, at vi skal have denne konflikt standset hurtigst muligt. Jeg tror ikke, statsministeren er interesseret i, at den indoktrinering, som finder sted fra Aktuelts side, skal fortsætte ret meget længere. Jeg tror på den anden side også, statsministeren vil være enig med mig i, at det er skrupforkert, når